

uden naar man lader være at føre Banen fra Hellerup ind til Kjøbenhavns østlige Del, saaledes som det allerede af et æret Medlem for 2den Kreds (Gasle) er bleven bemærket ved 1ste Behandling. Om denne Bane er der hellerikke, saavidt jeg veed, foretaget Undersøgelser, ligesaa lidt som der foreligger noget som helst Ønske fra det sjællandske Jernbaneselskab om at komme til at udføre den. Det er muligt, at den ønskes af dem, der eie Luborg Havn; det er muligt, at den ønskes af dem, der ville etablere en Dampfergeforbindelse med Sverrig fra Kalkbrænderibugten. Men, hvad de første Lysthavende angaar, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er en meget simpel Ting fra Luborg Havn at føre en Jernbane op til Hellerup, og hvad Dampfergeforbindelsen angaar, er det, dersom man ikke kan faae den ført fra Dragør til Lindhamn — som er det fornuftigste Punkt, men som man synes at være kommen bort fra — fornuftigere at føre den fra Klampenborg end fra Kalkbrænderibugten, som er et af de Steder i Drejsund, der fryse allerførst til. Der foreligger, saavidt jeg veed, netop Forslag om at etablere en saadan Dampfergeforbindelse fra Klampenborg i fuld Overensstemmelse med det sjællandske Jernbaneselskab, hvilket det jo ikke kan være Andet end behageligt at faae en saadan Forbindelse bragt istand. Det er nu ganske vist, at, naar Banen Nr. 1 og Banen Nr. 3 begge to beholdes, lægges der større Tvang paa det sjællandske Jernbaneselskab, end naar man kun beholder den ene af disse Baner. Men dette Nr. 1 i § 1 er ogsaa i og for sig selv en Tvangsforanstaltning mod det sjællandske Jernbaneselskab; thi det har ikke yttret noget Ønske om at udføre denne Bane, og det er et Spørgsmaal, som meget godt kan udflydes i Fremtiden, og efter min Mening bør udflydes til Fremtiden, i det Øieblik man ikke vil eller mod Ministerens Modstand ikke tør vedtage Banen til Hørsholm, det være sig indenfor eller udenfor Dyrehaven. Jeg beder altsaa Thinget indstændigt at vedtage mit subsidiære Forslag, hvorved Lovforslaget indskrænktes til de to Ting, som baade ønskes af det sjællandske Jernbaneselskab, og for hvilke der er en Nødvendighed, nemlig en Bane fra Vanegaarden til Kjøbenhavns Havn, som man nu har ventet paa i 22 Aar, — jeg synes det er paa Tiden, at den kommer, — og et andet Spor paa Banestregningen mellem Hellerup og Klampenborg, hvad der burde være lagt strax, eller i alt Fald forberedt strax. Ved at vedtage disse to Ting foregriber man Intet, og man gjør det, som for Øieblikket er det Nødvendige, men Intet der udoover. Det er altsaa det, som jeg fortrinsvis tillader mig at anbefale Thinget, nemlig mit subsidiære Forslag. De Forandringer, som herved blive nødvendige i Lovens, ere subsummerede under Forslaget, saa at der ved dets Vedtagelse paa een Gang sker alle de nødvendige Forandringer.

Brof: Det lille Vædringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til § 1, gaar i Virkeligheden kun ud paa en Lydeliggjørelse af § 1 Nr. 4, hvortil det slutter sig. Denne Del af Lovforslaget angaar jo Havnebanen og Hovedbestemmelsen om Samme i Lovforslaget er, at den kan føres fra Kjøbenhavns Vanegaard over Besterbro. Det forudsættes, at dette skal ske ved et Niveau spor uden at det dog udtrykkelig er udtalt, men det har været Tanken ved alle de Forhandlinger, der have fundet Sted angaaende Maaden, hvorpaa Vanegaarden skulde forbindes med den paa den anden Side af Besterbro liggende Grund. Imidlertid siges det længere heme i Paragrafen, at eventuelt kan Forbindelsen tilveiebringes ved en Tunnel under Besterbrogade. Ogsaa her har det nu under alle Forhandlinger været Tanken og Meningen, at fordi en saadan Tunnel mnlig maatte vise sig nødvendig, skulde man derfor ikke giøve Afkald paa nævnte Spor, saa at begge skulde kunne benyttes jevnstids. Det er derfor, jeg har tilladt mig at foreslaa, at dette antydes i Lovforslaget, at Lovforslaget i saa Henseende tydeliggjøres derved, at det udtales, at eventuelt kan Banen tillige føres ved en Tunnel under Besterbrogade. Det er, som Thinget vil se, et overmaade ubetydeligt Forslag, men jeg stiller det efter særlig Anmodning af Selskabets Bestyrelse.

Judenrigsministeren (Lobjensen): Hvad angaar de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Bloug), maa jeg med Hensyn til det principale Forslag udtale det Samme, som jeg udtalte mod det Forslag, som jeg har bedet fjernet af Lovforslaget. Der foreligger ikke nogen virkelig Undersøgelse af den Linie, som her er foreslaaet, og der er, saavidt mig bekendt, Ingen, der har ønsket at anlægge en Bane fra Charlottenlund til Hørsholm. Der foreslaa ganske vist i 1873 et Andragende om at faae Tilladelse til at føre en Bane fra Kjøbenhavn til Hørsholm; men der er ikke Nogen, der ønsker Koncession paa det Anlæg, som her er nævnt. En Følge deraf maa det ogsaa være, at den anden Del af Forslaget, Forandringen i § 10, falder bort; thi jeg antager, saaledes som det ogsaa er opstillet, at disse Poster i Forslaget staa og falde med hinanden. Jeg kan ikke erkjende det for at være hensigtsmæssigt, at man, fordi man anser en Bane for muligvis at være nyttig, derfor, uden at de nødvendige grundige Overveielser have fundet Sted, og førend det virkelig viser sig, om der er Nogen, der vil udføre et saadant Anlæg og virkelig magter at udføre det, henvender sig til Lovgivningsmagten derom. Jeg tror derfor, som alt udtalt, bestemte at maatte tilraade, at man ikke paanøder Ministeren en Bemyndigelse, som han vil se sig ube af Stand til at benytte. — Hvad det subsidiære Forslag angaar, som det